

Susarsan

◆ İlahə İmamova

Susursan... dinmirsən yenə bu axşam,
Baxışın zillənib eyni nöqtəyə.
Qəmini, sevinci hər vaxt duymuşam,
Bələdəm qəlbindən keçən istəyə.

Suallar verirəm, cavab almıram,
Dilə gətirmirsən heç bir sözünü.
Səni səndən də çox mən anlayıram,
Gəl, yana çevirmə nəmli gözünü.

Onsuz baxışların dinir, danışır,
Qəlbindən keçəni eyləyir izhar.
Xəyalın dənizlər, dağlar dolaşır,
Amma ki, yenə də verməyir qərar.
Elə lal sükutun cavabdır mənə,
Çün ruhum doğmadır, yaxındır sənə.

Ömrümün ətirli gül bağçasında
Birdən tufan qopdu, küləklər əsdi.
Günəş də bezikib qəmli həyatdan
Dağlar arxasına yenə tələsdi.

Qəlbimə kədərin ağrısı doldu,
Səadət tərək etdi bahartək məni.
Ömrümün bağçası saraldı, soldu,
Göz yaşı qərq etdi dəniztək məni.

Axır yanağımdan isti göz yaşı,
Süzülüb hər damla bir şəbnəm olur.
Əridir qayanı, mum edir daşı,
Yenə də qayıdıb qəlbimə dolur.

Nə deyim taleyin sönüklüyündən,
Gənc ikən həyatda tez qocaldım mən...

Ürəksiz

◆ Habil Yaşar

Ürəksizə ürək vermə ay ürək,
Salamı da alar-verər ürəksiz.
Cani dildən mehribanlıq edərsən,
Sənin ilə deyər-gülər ürəksiz.

Dar günündə uzaq gəzər, sirlənər,
Şad günündə həsəd çəkər, qəmlənər,
Ürəyində nələr-nələr gizlənər,
Üzdə səni dostu bilər ürəksiz.

Sevinməyi, ağlamağı bilinməz,
Necə, nə cür yaşamağı bilinməz,
Mərd olmağı, olmamağı bilinməz,
Xain kimi səni istər ürəksiz.

Sənin qədər o, istəməz xətrini,
Ondan alar, bundan alar ətrini,
Əsla bilməz dəyərini-qədrini,
Sənə varar, sənə gələr ürəksiz.

Dost söyləmə bu dünyada hər kəsə,
İnanma gəl müxənnətə, nakəsə,
Habil Yaşar ürəyindən gəlməsə,
Çətin duyar, çətin sevər ürəksiz.